Tonellus

De veniat cancar tibi nunc manigolde vilane, Prouocatur ad
Tu ne Zoaninam presumis dicere vaccam?
Quod mangiareviam possit tibi Phistola nasū.

Saluignus

Perdonanza precor, noliq; gridare Tonelle,
Nam meus incanto dictus muzauitab ore.
Immo Zaninam stellā chiamabo Dianam,
Dūmodo non voiaste desperare perillam.
Nam si desperas, & vis te tradere forche,
Non illam vaccam, sed ego clamabo putanam.
Et semper dicam quod amor tibi colla tiranit.

Tonellus

Nūquid amor boia est quia dicis colla tiranit? Argumētū alīs.

Saluignus

Vt quid babes manibus ꝑ te appicare soghettū?

Tonellus

Nō amor, asi odiū qđ fert mihi cruda Zanina
Me quasi forzauit contradam perdere drittam

Saluignus

Vt quid amas illā si te sdegnosa refudat?

Tenellus

Troppus amor quē porto sibi facit esse superbā.

Saluignus

Ergo troppus amor te vult piccare bonhomum
Ne stupeas, boiam si dixi nomen amoris.

Tonellus

Crimen amoris enim non est, at culpa ꝑuelle,
Troppus amor non esse potest, at troppa sụpbit.

Saluignus

Dissimula, fingeq; aliam doniare morosam.

Tonellus

Dissimulare nequit, nec fingere qsqs amator.

Saluignus

Heu quia vicisti, cedo Tonelle, nec vltra
Dispnto, nam tua me sententia docta liganit.